№ 40. Wtorek 18. Lutego 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Dawca, który nazwisko swoje pragnie zachować w tajemnicy, zrobił pod d. 18. września 1861 podanie do c. k. Namiestnictwa z załączeniem 4 galicyjskich obligacyj indemnizacyjnych w nominalnej wartości 4000 zł. m. k. jakoto obligacye Nr. 557, 5664, 5665 i 12.492 każda na 1000 zł. m. k. z kuponami płatnemi 1. maja 1862, a to na założenie dwóch stypendyów dla młodzieży ruskiej, na uniwersytet uczęszczającej, z następującemi warunkami:

1. To stypendyum ma nazywać się „stypendyum ś. Jerzego."

2. Cały kapitał ma być ulokowany w c. k. kasie głównej lwowskiej; roczne zaś procenta mają być użyte na dwa stypendya po 100 zł. w. a. dla młodzieńców ruskich, uczęszczających na wydział prawny na uniwersytecie lwowskim lub wiedeńskim.

3. Kandydat, który chce to stypendyum uzyskać, musi się wykazać:

a) Że z ojca należy do narodowości ruskiej i jest religii gr. kat;

b) Że jest sierotą, albo synem ubogich rodziców, którzy są wierni narodowości ruskiej i w niej dzieci swoje wychowują;

c) Że z najlepszym postępem gimnazyum ukończył.

W tym zresztą względzie tak co do uzyskania jakoteż utraty tego stypendyum mają być zastosowane przepisy powszechne, w kraju istniejące, lub na przyszłość zaprowadzone;

d) Dzieci mieszkańców Drohobyczy obrządku gr. kat. mają caeteris paribus pierwszeństwo;

e) Uczeń, który to stypendyum uzyska, ma w przeciągu pierwszych dwu lat wykazać się świadectwem, że oprócz nauk prawniczych kształci się także w literaturze ruskiej, w przeciwnym razie stypendyum będzie mu odjęte.

4. Prawo rozdawania tych stypendyów przysłuża Jego Excel. Metropolicie ob. g. k. we Lwowie Grzegorzowi baronowi Jachimowiczowi a po jego śmierci każdemu jego następcy, sede vacante zaś gr. kat. kapitule metropolitalnej we Lwowie.

5. Podobnież administracya tego stypendyum równie jak nadzór przysłuża Najprzewielebniejszemu lwowskiemu gr. kat. Metropolicie i jego następcom, a sede vacante lwowskiej kapitule metropolitalnej ob. gr. kat.

6. To stypendyum poczyna się od II. półrocza roku szkolnego 1861/2.

7. Gdyby to stypendyum miało być kiedy zniesione, lub gdyby kapitał albo procenta na inny cel obrócone być miały, natenczas cały majątek stypendyalny przejdzie na ruski dom narodny we Lwowie, gdyby zaś i ten był zniesiony, na instytut stauropigialny we Lwowie, który w tym razie ma rzeczony kapitał na rzecz szkoły ubogich Bursą zwanej, podnieść.

Lwów, 14. stycznia 1862.

Wiedeń, 15. lutego. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany VII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

N. 12. Rozporządzenie ministeryów spraw zewnętrznych, sprawiedliwości i wojny z 7. lutego 1862, względem rekursu przeciw wyrokom sądów konzularnych w Mołdawii i Wołoszczyzny, w Bułgaryi, Serbii i Bosnii w sprawach cywilnych.

Telegramy.

Berlin, 15. lutego. Izba deputowanych przyjęła rezolucyę w sprawie heskiej podług wniosku komisyi 241 głosami przeciw 58.

Berlin, 15. lutego. Od granicy polskiej donoszą: We czwartek przy uroczystem otwarciu kościoła katedralnego w Warszawie miał Arcybiskup przemowę do licznie zgromadzonego ludu, w której odradzał śpiewanie zakazanych pieśni, i zapewniał o łaskawych zamiarach Cesarza, jeśli ustaną wszelkie manifestacye.

Przegląd polityczny.

Lwów, 17. lutego. Część krajowa dzisiejszego przeglądu naszego wcale jest szczupła; dzienniki wiedeńskie zajmują się głównie sprawą niemiecką, która przybiera widocznie cechę coraz groźniejszą, a z wewnętrznych spraw monarchyi zaledwie znachodzimy w nich kilka drobnych szczegółów, a i te mają tylko znaczenie prowincyonalne. Tak między innemi dowiadujemy się z korespondencyi czeskich, że tamtejszy wydział krajowy postanowił założyć protest przeciw oddaniu dóbr kościelnych plebanom i opierać się temu tak długo, dopokąd stosunki patronatu niebędą w drodze prawodawstwa uregulowane, a z Węgier zasługuje na wzmiankę zaprzeczenie półurzędowego dziennika *Sürgöny* co do pogłoski, jakoby prowizoryczny stan na Węgrzech miał być w krótce zniesiony, gdyż — jak powiada ten dziennik — może nastąpić to dopiero wtedy, gdy osiągnięty zostanie cel tego prowizoryum, to jest ustalenie stosunków odpowiednich zarówno przeszłości Węgier jak i przyszłości monarchyi. — Książę Walii opuścił już stolicę państwa po kilkudniowym pobycie i dnia wczorajszego był spodziewany w Tryeście zkąd odpłynie statkiem „Osborne" najpierwej do Malty.

Ze spraw zagranicznych zajmuje dziś bezsprzecznie pierwsze miejsce kwestya reformy związkowej Niemczy. Możnaby istotnie spisać foliały, chcąc streścić tylko wszystkie artykuły i artykuliki, jakie przyniosły dziś w tej sprawie nietylko dzienniki wiedeńskie, ale w ogóle cała prasa niemiecka, a jeszcze mozolniej przyszłoby posortować wszystkie opinie i odcienia polityczne, jakie w różnych stronach Niemczy wychodzą na jaw przy tej sposobności. Wszakże co do właściwego rdzenia tej sprawy mamy już dzisiaj wcale wybitne zarysy. *Preuss. Ztg.* z dnia 15. b. m. ogłosiła już autentyczną treść odpowiedzi pruskiej na notę zbiorową, w której rząd pruski nie tylko odpiera protest Austryi przeciw projektowi Bernstorffa, ale oraz odmawia w stanowczych wyrazach wszelkiego udziału swego w proponowanych naradach. Prócz tego znachodzimy w dziennikach drugi jeszcze ważny dokument w tej sprawie, mianowicie depeszę pana Beusta do rządu pruskiego, w której minister saski oświadcza się wprost przeciw projektowi Bernstorffa, utworzenia państwa związkowego w granicach związku, i oznajmia oraz, że z tego powodu zdecydowała się Saxonia przystąpić do zbiorowej noty Austryi. Tak więc zakreślają się coraz wyraźniej granice dwóch przeciwnych obozów, które zdaniem naszem może wkrótce już nie będą w stanie poprzestawać na polu dyskusyi.

Z wiadomości francuskich nie mamy dzisiaj nic ważniejszego. Godnym uwagi jest tylko artykuł w *Patrie*, który wzywa senat i ciało prawodawcze, ażeby wspierały gorliwie rząd cesarski w usiłowaniach ku pogodzeniu swobód kościoła z niepodległością Włoch, gdyż sama godność Francyi wymaga takiego rozwiązania. Dodatkowo możemy tu wspomnieć jeszcze pogłoskę paryską, jakoby w parlamencie angielskim miała być wkrótce wniesiona interpelacya, której zamiarem jest wywołać manifestacyę na rzecz jedności włoskiej i utrzymania pokoju europejskiego. Czy pogłoska ta jednakże sprawdzi się czy nie, będzie to przecież tylko czczy frazes, który nie przyczyni się wcale do rozwiązania sprawy włoskiej, gdyż główną przeszkodą tego rozwiązania jest dzisiaj najzupełniejsza prawie anarchia i zniechęcenie we wszystkich krajach półwyspu. Tak między innemi ma być teraz neapolitański ląd znowu widownią zaciętych walk z bandytami, których siły wzrastają tak dalece, że rząd piemoncki postanowił ściągnąć wszystkie wojska z Neapolu nad Garigliano dla ich rozbicia, a Sycylia ma zagrażać także lada chwila wybuchem rewolucyjnym. Dodajmyż do tego jeszcze teraźniejsze demonstracye polityczne, które przyczyniają się nie mało do ośmielenia partyi rewolucyjnej, a każdy łatwo pojmie, że do uregulowania stosunków włoskich potrzeba czegoś więcej, niż interpelacyi parlamentu angielskiego. Wprawdzie postanowił teraz baron Ricasoli wystąpić energicznie przeciw sprawcom tych demonstracyj, i kazał już nawet uwięzić jednego z nich, księdza Pantaleone w Medyolanie, ale kto wie, czy środki te zdołają już uśmierzyć rozpasane namiętności tego stronnictwa.

Sprawa mexykańska zaczyna utrudniać wielce stanowisko O'Donnella w gabinecie hiszpańskim, mianowicie zarzucają mu teraz najznakomitsze partye polityczne, że się okazał w tej sprawie zbyt powolnym dla Francyi. Hiszpania obiecywała sobie po tej expedycyi, że odzyska dawny wpływ w koloniach amerykańskich, tymczasem pod przewagą Francyi wzięły teraz rzeczy inny obrót, a przytem została jeszcze dotkniętą duma hiszpańska odjęciem jenerałowi Prim naczelnego dowództwa expedycyi. Ztąd odzywają się coraz głośniejsze skargi na małoduszność prezydenta gabinetu, i łatwo być może, że wywołana tem opozycya zachwieje existencyę gabinetu.

Z wiadomości otrzymanych ostatnią pocztą lewantyńską ze Stambułu pokazuje się, że Porta nie pozbyła się dotąd jeszcze kłopotów finansowych, a pogłoska utrzymuje, że rząd turecki zaciąga w Londynie pożyczkę na 10 milionów funt. sztr. po 6% z kursem po 65 za sto. Trudno przypuszczać, by kapitaliści angielscy chcieli wchodzić w układy o tak znaczną sumę pod takiemi warunkami. Zresztą postanowił Fuad Basza ratować skarb monopolami soli, tytonia i spirytusów, a Sułtan pomimo uszczuplenia swojej listy cywilnej wyznaczył znowu 20 milionów piastrów z prywatnej szkatuły swojej na zapłacenie zaległych pensyj urzędnikom i żołdów wojsku. *Journal de Constantinople* nie przestaje prawić o cudownych skutkach proklamacyi Omera Baszy do powstańców Hercegowiny, i zapowiada już nawet bliskie zakończenie powstania, licząc na to, że ludność tamtejsza wycieńczona kontrybucyami i rabunkami, które

miały wzbogacić Vukalovicha, nie będzie w stanie stawić dłuższego oporu, i rozejdzie się do domu. Zdaje nam się jednakże, że organ rządu tureckiego widzi stosunki tamtejsze w zanadto różowem świetle, i że chwilowe ustąpienie powstańców do domu nie oznaczałoby wcale zakończenia walki w kraju, którego ludność tylekrotnie już podnosiła oręż przeciw naciskowi islamizmu.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 16. lutego. Podług wiadomości telegraficznych przybył Arcyksiążę Rainer 13. b. m. wieczorem do Castelnuovo, a nazajutrz odjechał ztamtąd dalej na Kataro do Budny.

(Prowizoryum w Węgrzech.) W Węgrzech obiegają pogłoski, które bliski koniec administracyi prowizorycznej i przywrócenie dawnych komisyi komitatowych zapowiadają. *Sürgöny* występuje przeciw tym pogłoskom i dodaje, że rząd nie prędzej zniesie prowizoryum, którego głównym zamiarem było porządek w administracyi zaprowadzić i bezpieczeństwo publiczne ustalić, aż zamiar ten osiągniętym będzie, który aby był zbawiennym, musi odpowiadać przeszłości Węgier i przyszłości monarchyi. W tem położeniu rzeczy, pisze dalej *Sürgöny* niezbędną jest potrzebą, aby zjednoczenie poprzedziło formalne rozwiązanie kwestyi.

(Posiedzenie izby panów z 14. lutego.)

Posiedzenie otwarte zostało kilka minut przed godziną 12tą.

Na ławie ministrów siedzieli pp. hr. Rechberg, Schmerling, Mecséry, Plener i hr. Wickenburg.

Nowo mianowani członkowie: Hr. Althan, hr. Hardegg, hr. Lodron-Laterano, hr. Mensdorf-Pouilly i baron Rueskäfer złożyli zwykłe ślubowanie miasto przysięgi.

Zakomunikowano wysokiej izbie wniosek pilny przez izbę deputowanych przyjęty, o wyznaczenie u skarbu państwa sumy 200.000 reńskich ku wsparciu królestw i krain obecną powodzią dotkniętych, rozdzielając takową proporcyonalnie.

JEx. p. minister stanu odczytał deklaracyę, według której rząd Jego Cesarskiej Mości zaraz po wydarzonej katastrofie, zajął się środkami zaradczemi. Najjaśniejszy Pan rozkazał wyznaczyć osobną komisyę, z członków administracyi i innych osób złożoną, dla zbadania szkody zrządzonej i podania środków, ażeby klęski rolnictwu i przemysłowi zadane na drodze właściwej odwrócone być mogły. Że zaś stać się to niemoże bez znacznych ofiar pieniężnych, przekraczających nie tylko zakres dobroczynności osób prywatnych, lecz nawet i możność krajów właściwych, przeto rząd zamierzył w budżecie złożyć się mającym, zamieścić odpowiednią rubrykę, poddając ją pod zgłębienie obu izb rady państwa, jako dopełnienie budżetu. Życzliwie przeto rząd przyjął wniosek w izbie deputowanych uchwalony, upatrując w nim zapewnienie, iż izba ta nie odmówi sankcyi swej propozycyom rządowym, w przedmiocie wyżej powołanym złożyć się mającym. Jeżeli więc wysoka izba panów podobnem oświadczeniem zechce przyjść w pomoc rządowi, w odwróceniu klęski przez nieprzewidziany wypadek elementarny zrządzonej, to rząd upatrywać w tem będzie nowy dowód chęci wysokiej izby uprzedzenia ojcowskich zamiarów Jego Cesarskiej Mości, Pana naszego miłościwego.

Książę Colloredo Mansfeld oświadczył, iż zdaje mu się, że nikt w izbie panów nie zechce wymawiać się z obowiązku poparcia usiłowań rządu w niesieniu ulgi mieszkańcom krajów powodzią dotkniętych. Wnosi zatem, ażeby wysoka izba uchwaliła wydać deklaracyę, iż przychyla się do uchwały w izbie niższej zapadłej, uważając sumę 200.000 reńskich ku wsparciu mieszkańców powodzią dotkniętych, zawotowaną jako idącą na poczet rubryki wydatków, która pod tym względem w budżecie państwa zamieszczoną będzie.

Hr. Clam Gallas, zgadzając się na wniosek powyższy, dodał tylko z swej strony propozycyę, ażeby izba uchwaliła złożyć u stóp tronu Najjaśniejszego Pana wyrazy głębokiej wdzięczności za najłaskawsze opiekowanie się dolą swych poddanych, nieszczęściem elementarnem dotkniętych.

Po przymówieniu się jeszcze hr. Leona Thun i po trzech krotnych okrzykach na cześć Najjaśniejszego Cesarza izba wniosek księcia Colloredo Mansfeld jednomyślnie przyjęła.

Hiszpania.

Madryt, 3. lutego. (Posiedzenie w Kortezach.) Na posiedzeniu Kortezów do. 1. b. m. wszczął się gwałtowny spór między dawnym ministrem gabinetu księciem Valencii, Barzanallaną a księciem Tetuanu. Barzanallana wystąpił przeciw teraźniejszej administracyi ministeryum wojny tak co do umocnienia kraju jak wysokiego stanu armii i wydatków. Wprawdzie według sprawozdania marszałka O'Donnella tylko 100.000 żołnierza stoi pod bronią, ale jest 100.000 rezerwy i broń dla niej, i 24.000 żandarmów (Guardias civiles i Carabinieros) przeto zbrojna siła na przypadek najazdu może wynosić 224.000 żołnierza. Budżet stanowi 28 pct. wydatków państwa.

Anglia.

Londyn, 13. lutego. (Król belgijski. — Parlament. — Pożyczka francuska.) Król belgijski obrał krótszą drogę przez odnogę kaletańską. Przedwczoraj odjechał do Dowru, gdzie przenocował, a wczoraj ruszył dalej do Ostendy.

— Posiedzenie *izby wyższej* z 11. b. m. trwało tylko 20 minut. Hrabia St. Germans oznajmił izbie odpowiedź Jej Mości Królowy na adres.

W izbie niższej zapowiedział W. E. *Forster* interpelacyę względem stanu układów handlowych z Belgią. Zresztą zajmowała się izba tylko sprawami domowemi, z których zasługuje na wzmiankę wniosek pana *Monektona Milnesa* z Irlandyi względem legalizacyi małżeństwa zawartego między osobami spokrewnionemi w pewnym stopniu jak np. z siostrą zmarłej małżonki. Przypominamy przy tej sposobności, że wniosek ten został już raz odrzucony w zeszłym roku.

— Układy względem pożyczki francuskiej na tutejszej targowicy pieniężnej zostały zerwane. Przyczyną tego ma być podług podania ajentów francuskich, że niepodobna zebrać sumy, która miała być hypotekowaną. Szkodę na tem ponoszą głównie tutejsi bankierowie, którzy zajmowali się tą sprawą z całą szczerością; zaś targowica pieniężna i papiery angielskie a zwłaszcza bony skarbowe zyskają na tem bez wątpienia.

(Depesze w sprawie mexykańskiej.) Angielskiemu parlamentowi przedłożono szereg depeszy względem sprawy mexykańskiej. Widać z nich, że na początku przeszłorocznej jesieni pierwszy raz była mowa o stanowczej interwencyi w Mexyku. Wkrótce Hiszpania zaczęła także Anglię do tego zachęcać, lecz chodziło jedynie o środki zabezpieczenia narodowości. Myśl politycznej reorganizacyi Mexyku wynurzył pierwszy raz poseł francuski w Londynie; lord Russell odpowiedział mu, że rząd angielski tego tylko żąda, by jego poddani żyli w Mexyku bezpiecznie, i by kraj ten dotrzymał swoich zobowiązań, ale że przytem rząd angielski gotów jest działać wspólnie z obydwoma mocarstwami.

Gdy poźniej rząd francuski zwrócił uwagę, że trzeba koniecznie wzmocnić wyprawę do Mexyku, oświadczył lord Russell, że nad tem ubolewa, i swojej armii expedycyjnej nie wzmocni. W miesiącu styczniu w depeszach tych znajduje się wzmianka o kandydaturze Arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana na tron mexykański, a na zapytanie Anglii pan Thouvenel odpowiada, że między rządem francuskim a austryackim nie toczą się żadne układy względem arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana, że zajmują się tem sami Mexykanie, którzy z tem do Paryża przybyli, a teraz udali się do Wiednia.

Lord Russell na tę odpowiedź pana Thouvenela oświadczył:

Jeżeli lud mexykański z własnego popędu arcyksięcia austryackiego na tronie mexykańskim osadzi, tedy ze stanowiska konwencyi nic temu nie można zarzucić. Lecz przemocy nie możemy do tego używać. Mexykanie muszą czynić to, co zgodne z ich korzyścią.

Francya.

Paryż, 13. lutego. (Przemiana rent. — Doniesienia z Ameryki.) *Monitor* dzisiejszy ogłasza ustawę z dobrowolnej konwersyi rent, wotowaną w obudwu izbach i potwierdzoną sankcyą Cesarza. Właścicielom renty $4\frac{1}{2}$ procentowej dozwolona została dopłata (soulte) 5 fr. 40 centymów, a właścicielom renty 4 proc. 1 fr. 20 c. Te 5 fr. 40 c. będą wypłacane w 6 ratach po 90 c. co trzy miesiące, zacząwszy od 1. lipca 1862, tak że z 1. października 1863 będzie już cała dopłata 5 fr. 40 c. uiszczona. Podobnież będą uiszczać właściciele 4 proc. renty swoją dopłatę w tyluż ratach po 20 centymów. Termin dobrowolnej konwersyi naznaczony jest na 21 dni od 15. b. m. włącznie do 6. marca.

Najważniejszą nowiną paryską, która jednak potrzebuje jeszcze potwierdzenia, jest wiadomość z Ameryki, jakoby Jefferson Davis zrobił prezydentowi Lincolnowi propozycye ugodne. Nie jest to jednak wcale niepodobnem do prawdy, gdyż jak upewniają doniesienia Amerykańskie, zniechęciły ostatnie klęski wielce partyę niewolnictwa, a nawet przebywający w Paryżu i Londynie najzapamiętalsi członkowie tej partyi stracili już otuchę dla wojennej nieudolności stanów południowych.

(Sprawa mexykańska.) W obec polemiki, która w prasie peryodycznej z powodu sprawy mexykańskiej powstała, dziennik *le Pays* występuje powtórnie z zapewnieniem, że prawo stanowienia w własnej sprawie, Mexykanom święcie dochowanem będzie. Jeżeli Mexykanie oświadczą się za zatrzymaniem formy rządu republikańskiej i wskażą rękojmie jej trwałości, to w takim razie trzy mocarstwa utrzymają rzeczpospolitę; jeżeli zaś monarchia proklamowaną będzie, czy to z księciem włoskim, belgijskim lub austryackim, to wybrany monarcha na tron powołany zostanie.

„Jesteśmy przekonani“ mówi dalej *Pays*, że trzy mocarstwa są pod tym względem w zupełnej między sobą zgodzie. Gdyby nieprzewidziane wypadki wykazały potrzebę modyfikacyi artykułu zawartej konwencyi, stanowiącego, że książęta z domów mocarstw sprzymierzonych, wykluczeni są od kandydatury na tron mexykański; to w takim razie modyfikacya ta stanie się przedmiotem nowych stypulacyi. Dopóki zaś to nie nastąpi, artykuł pomieniony w całej swej mocy zostaje.“

W końcu zapewnia *Pays*, że obecny rząd mexykański nie zdolny jest oprzeć się wojskom sprzymierzonych mocarstw, inaczej nie byłby opuścił bez walki Veracruz i prawie niezdobytą warownię San Juan d' Ulloa. Uraga cofa się z wojskiem swojem wgłąb kraju, a pomiędzy temi 30.000 gwardyi narodowej, które Juarez zebrał, znajduje się wielu bardzo cudzoziemców, którzy nie będą walczyć z ziomkami swemi, jakto już oświadczyli w reklamacyi ministrowi wojny Doblado złożonej.

Włochy.

Pomiędzy projektami do praw złożonemi izbie deputowanych w Turynie, znajduje się także żądanie zatwierdzenia układu z p. Mare

Palmer zawartego o zaprowadzenie linii parowców pocztowych pomiędzy Ankoną a Egiptem z kilko-tygodniową jazdą. Rząd przyznaje przedsiębiorcom subwencyę po 35 lirów za każdą odbytą milę morską w pierwszych pięciu latach, po 32 lirów w następnych 5ciu, a po 30 w ostatnich pięciu latach, prócz tego awansuje im półtora miliona lirów, które spłacone być mają strącaniem z subwencyi po 12.500 lirów miesięcznie. Przedsiębiorcy zaś składają pół miliona lirów jako kaucyę.

Niemce.

Berlin, 15. lutego. (Odpowiedź pruska na notę zbiorową. — Rozprawy w izbie pruskiej deputowanych.) Dzisiejsza Gazeta pruska donosi, że wczoraj odesłane już zostały noty równobrzmiące gabinetu berlińskiego do Austryi i do tych dworów niemieckich, które się z Austryą w sprawie niemieckiej złączyły. Nota pruska wyraża się między innemi w sposób następujący: ponieważ Austrya spowodowaną była do zaprotestowania przeciwko zapatrywaniu się Prus na sprawę niemiecką, tak ze stanowiska powszechnego interesu Niemiec jako też i ze stanowiska pozytywnego prawa, przeto rząd pruski zataić tego nie może, iż do protestacyi takowej, w obecnem położeniu rzeczy, nie widzi ani prawa ani powodu.

Krok ten, przez umowę jednobrzmiących not tem mocniej uderzający, nie ma wcale cechy propozycyi dyskutować się mogącej, rząd przeto pruski w bliższy rozbiór noty austryackiej wdawać się nie może. Rząd pruski nie przyznaje nikomu pierwszeństwa w sumiennem wykonywaniu obowiązków związkowych, w prawdziwej obronie interesów całych Niemiec, w gorliwem staraniu się o zadośćuczynienie słusznym żądaniom narodu, i popieranie takowych w obec innych rządów związku niemieckiego.

Rząd pruski upatruje daleko większe, jak w własnych swych propozycyach, dla związku niebezpieczeństwo, w ustaleniu dla całego związku centralnej a silnej władzy wykonawczej, dążącej do politycznej konsolidacyi prowincyi po za obrębem Niemiec leżących, jak dążność ta wynika z noty austryackiej z d. 4. listopada z. r.

Rząd przeto pruski nie wdając się w rozbiór prostych poglądów i protestacyi, oczekiwać musi wyraźniejszych propozycyi względem zmiany w związku niemieckim zaprowadzić się mających. Jak na dzisiaj rząd pruski w prost oświadcza, że reforma związku w kierunku notą austryacką wskazanym, za niewykonalny uważać musi.

Uznanie Królestwa włoskiego przez rząd pruski jako odwet i zemsta za notę wiadomą, wystąpiło już w pewniejszej postaci. Deputowany Carlowitz wniósł w izbie, ażeby taż uchwaliła, iż interes Prus tego wymaga, ażeby się dłużej nie ociągały z uznaniem Królestwa Włoskiego. Nie zostawiając żadnej wątpliwości pod względem powodów i tendencyi wniosku, p. Carlowitz motywuje go jedynie obecną pozycyą stosunków politycznych. Noty równobrzmiące konkludowały słowem zgody, oświadczyły bowiem, że z radością rządy niemieckie przyjmą postanowienie Prus, rozpoczęcia z niemi układów i narad nad ostatecznem urządzeniem związku niemieckiego. Zdaje się zaś, że odpowiedź Prus sformułowana w duchu stronnictwa postępowego, uznaniem Królestwa Włoskiego, we Włoszech jako proste wezwanie do napadnięcia Austryi przyjętaby zostało. Łudzić się pod tym względem nie można, pominąwszy już znaczenie, jakieby uznanie Królestwa Włoskiego przez Prusy, dla Austryi w obecnej chwili mieć musiało.

Hanau, 14. lutego. Z powodu odmowy podatków przysłano z Kassel pionierów dla otwierania skrzyń z pieniędzmi, ponieważ ślusarze takowe odmykać się wzbraniali. Panuje tu wielkie wzburzenie umysłów.

(Noty w sprawie związku niemieckiego.) Depesza barona Beust do król. saskiego posła w Berlinie z dnia 11. stycznia b. r., jako też nota posła saskiego do król. pruskiego ministra hr. Bernstorffa odnoszą się do równobrzmiącej noty, i okazują, że zdaniem rządu król. saskiego w depeszy z 20. grudnia 1861 wynurzona myśl, utworzyć państwo związkowe w granicach związku, nie zgadza się z postanowieniami i duchem zasadniczych ustaw związkowych, i że dlatego rząd król. saski przystępuje do protestu w równobrzmiącej nocie zapowiedzianego.

Sztutgarda, 10. lutego. (Stan zdrowia Króla wirtemberskiego.) Jego król. Mość przychodzi powoli do zdrowia, zeszłej nocy miał sen spokojny. Nawet wielkie osłabienie, mianowicie piersi, nie odbiera nadziei, że się stan jego zdrowia polepszy.

Rosya i Królestwo Polskie.

Warszawa, 14. lutego. (Doniesienia z Warszawy.) Dzisiejsza *Gazeta warszawska* donosi: Wczoraj o godzinie 9tej zrana odbyło się otwarcie dwóch kościołów archikatedralnego i metropolitalnego św. Jana i OO. Bernardynów na krakowskiem przedmieściu. Uroczystego obrządku tego w kościele pierwszym dopełnił najdostojniejszy Jks. Feliński, arcybiskup metropolita w asystencyi prześwietnej kapituły, akademii duchownej rzymsko-katolickiej i licznego duchowieństwa; w drugim kościele jw. Jks. biskup Plater, szufragan Łowicki. Najdostojniejszy arcypasterz zarządził w dniach 14., 15. i 16. b. m. odprawienie we wszystkich kościołach tutejszego miasta czterdziestogodzinnego nabożeństwa.

Petersburg, 3. lutego. (Eskadra japońsko-chińska.) Kontradmirał Popow ze świty cesarskiej został na wniosek jenerał-admirała Wielkiego Księcia Konstantego mianowany szefem eskadry, która ma krzyżować na wodach japońsko-chińskich. Jenerał Popow opuścił rezydencyę dnia 23. stycznia, i udał się do Brestu dać okrętom do jego eskadry należącym rozkaz do drogi. Ma zamiar udać się na Suez do Shanghaj, gdzie statek „Najezdnik“ oczekuje na niego. Szef ministeryum marynarki wydał potrzebne rozporządzenia względem utrzymania regularnego związku pocztowego z tą eskadrą na Hongkong za pośrednictwem tamtejszego konzula rosyjskiego.

Turcya.

(Poczta lewantyńska.) Ostatnia poczta lewantyńska na Tryest przywiozła wiadomości ze *Stambułu* z 8go b. m. Wygnanych na wyspy prałatów greckich powołano napowrót na rozkaz ministra spraw zagranicznych. — Wiarygodna pogłoska donosi, jakoby Porta zawarła (zapewne w Londynie) 6procentową pożyczkę w sumie 10 milionów funtów z kursem po 65. — Hassan Effendi, dyrektor policyi w Pera, podał się do dymisyi. — Przybył z Arabii Szeili Abdalchaman, by doręczyć Porcie memoryał wszystkich niepodległych plemion Yemenu. — Były minister policyi Mehemet Basza mianowany jest jeneralnym gubernatorem Damaszku w miejsce przeniesionego do Trebizondy Emira Muhlis Baszy.

Podług telegramu z *Konstantynopola* z 11go b. m. miał Sultan przeznaczyć znowu z prywatnej szkatuły swojej dwadzieścia milionów piastrów na spłacenie zaległych pensyi i żołdu urzędnikom i wojsku.

(Wiadomości bieżące.) Aby i Turcya mogła być godnie reprezentowaną na wystawie londyńskiej, utworzono komisyę pod prezydencyą ministra handlu Savfet Efendego. Państwo weźmie na siebie koszta przesyłki. Minister publicznego oświecenia Kemal Effendi objął cenzurę dzienników tureckich. Poselstwa zagraniczne przedstawiły Porcie, że wypadków, w których poddani ich krajów udział mieli, nie mogą dopuścić przed nowy sąd apelacyjny, chyba że będzie do niego należało dwóch członków europejskich. Z Konstantynopola pod dniem 10. lutego telegrafują, że pełnomocnik serbski z przyczyny protestu przeciw uchwałom skupczyny, który Porta do głównych mocarstw zaniosła, uspokoił rząd turecki względem zamiarów Serblii.

Ameryka.

(Wypadki wojenne w Stanach i w Mexyku.) Klęską Zollikoffera ukończyło się powstanie w Kentucky. Zapowiadają się potyczki w Tennessee. Znowu u wejścia do Portu w Charleston mają być zatopione okręta kamieniami obciążone. Jenerał Arthur przedłożył zgromadzeniu prawodawczemu w Albany (państwo Nowy Jork) sprawozdanie względem stanu fortyfikacyi portu w Nowym Jorku. Zdaje się, że expedycya jenerała Burnside z 80 okrętów i 25.000 żołnierza złożona zniszczyła w jednem miejscu szyny kolei żelaznej, która łączy Karolinę północną z Wirginią. Wkrótce mają wyprawić inną expedycyę w tę samą okolicę. Słoty i zła droga wstrzymują pochód wojska nad Potomakiem. Sacramento znowu wylewem dotknięte.

Według prywatnych doniesień z Vera Cruz z 11go stycznia *Patrie* pisze: Wszystkie wojska wylądowały. Wiceadmirał Jurien de la Graviere wysłał do Antyllów okręta przewozowe po bydło rzeźne. Nie wrócą one przed 1. lutego. Także dopiero około tego czasu otrzymają tam wiadomość o nominacyi jenerała Lorencez i o depeszy z Kadyxu wysłanej, która dowódzcom związkowym poleca wstrzymać się z operowaniem aż do jego przybycia. Jenerał Lorencez puścił się w drogę dnia 28. stycznia, przybędzie dopiero w końcu lutego, przeto związkowi nie wyruszą na Mexyk jak w pierwszej połowie marca. Według doniesień z stolicy mexykańskiej jenerał Doblado starał się wszelkiemi siłami o utrzymanie porządku. Kazał obsadzić kilka punktów strategicznych, jakiemi są Puebla, twierdza Perote, Chiquita i Orizaba, zdaje się jednak być z góry przekonanym o niemożliwości skutecznego oporu.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. i 16. lutego 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po wietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	323.92	— 5.8	89.6	północny	sł.	mgła
2. god. po poł.	326.45	— 9 4	92.6	wschodni	„	jasno
10. god. wiecz.	328.11	— 12 3	80.3	północny	„	„

Wysokość śniegu 14.‴.

Pora	Barometr	Stopień ciepła	Stan po wietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	326.89	— 8.9	87.0	zachodni	mier.	pochmurno
2. god. po poł.	326.70	— 3.2	87 9	„	„	śnieg
10. god. wiecz.	326 99	— 4.4	93.9	„	sł.	pochmurno

Wysokość śniegu 0 ‴.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Obertyński Leop., z Stronibab. — Kęplicz Marceli, z Artassowa. — Koncewicz Konst., z Lublina.

Hotel angielski: Dworski Alex., adw. kraj., z Przemyśla.

Zajazd Kuhna: Biniaszewski Karol, z Mylask. — Steinkeller Piotr, z Sanoka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lutego.

PP. Obst Jan, do Chyrowa. — Pietruski Jan, do Wislowiec. — Hr. Bielski Sew. do Lipnik — Listowski Alexan., do Złoczowa. — Smolski Apol., do Waszkowiec. — Hr. Krasicki Mich., do Liska. — Lippmann Alf., do Dobronoutz. — Sawicki Kar., do Buczacza — Borowski Lud., do Krowicy. — Wojciechowski Wikt., do Dąbrowy. — Dąbski Wład., do Wojnicza.

TEATR.

Dziś opera niemiecka: **„Alessandro Stradella."**

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 17. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84 85. Metaliki po 5% za 100 zł. 70.45; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 836 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 201.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 137 80. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.56, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 136 50.

Kurs lwowski.

Dnia 17 lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	46	6	52
Dukat cesarski	„ „	6	49	6	55
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	19	11	33
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	14	2	17
Talar pruski	„ „	2	5	2	7
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	–	–	–	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	83	80	58
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	92	84	58
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	1 4	33	196	83
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	43	70	2
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	84	3	84	78

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 16. lutego.	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	80	—	80	50	—	51¼
Dawne „ „ 100 „ „	84		84	53	–	55¾

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65 40	65 60
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84 40	84 50
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84.50	84 70
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	70.30	70 50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 50	70 70
dtto. „ 4½%	61 75	62.—
dtto. „ 4%	54 75	55.—
dtto. „ 3%	40	40 50
dtto. „ 2½%	35.—	37.—
dtto. „ 1%	14 25	14.50
Przez. do wylos. z r. 1839	140.—	140 50
„ „ 1854	91 25	91 50
„ 1860	90.70	90 90
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	96 75	97.—
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	68 50	69.—
„ „ „ 4½%	60 —	61 —
„ „ „ 4%	53.—	53.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	46.—	47.—
„ 3%	—.—	46.—
„ 2½%	45 —	45.50
„ 2¼%	—.—	39.—
„ 2%	34 50	35.—
„ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	68.50	69 —
„ 4½%	60 —	61.—
„ 4%	53.—	53 50
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	88 50	89.50
Wyż. Aust. i Salb.	86 50	87.—
Czech	90.—	90 25
Morawii	88.50	89 50
Szląska	87 50	88 —
Styryi	88.—	88 50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	71 20	71 70

	pien	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	73.—	74 —
Galicyi	69.75	70 —
Siedmiogr. i Bukow.	68 75	69.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	98.50	100 —
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	68 50	69 —
„ 4%	53.—	53.50
„ 3½%	46.—	47.—
„ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
„ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—
2. Stan oblig. domestykaln.		
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—
3. Akcye.		
Banku nar.	831	833
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	199 10	199.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	640	642
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2164.	2166.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	279 50	280.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157.—	157 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	128 25	128.75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	275 —	275.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	194 50	195.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	23.—	25.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	73 —	75.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	720.—

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	164.—	166.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	158.—	162.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	437.—	439.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	229.—	231.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	396.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	195.—	200.—
4. Listy zastawne.		
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 80	103 —
10 „ 5%	97 50	98 —
przeznacz. do los. po 5%	91 —	91 25
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	86.70	86.90
Gal. Tow. kred. po 4%	79.—	80.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	101 60	101.70
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	148.50	149 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	97 25	97.75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	139 50	140 —
Kol. Gloggn. za 100 zł.	80.50	81.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.—	92.
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 —	126.25

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dun po 100 zł. m. k.	100.—	100 50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126. —	127.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.—	38 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	99 50	100 —
Salma „ 40 „ „	39 25	39 50
Palfiego „ 40 „ „	39 50	40.—
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	36 50	37 —
Windischgrätza 20 zł. „	21 25	21 75
Waldsteina 20 „ „	24 50	25 —
Keglevicha 10 „ „	16 50	17.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n	116 85	117 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	117 10	117 15
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	103 —	103.20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	138 —	138 10
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	54 65	54.75
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—
Kurs złota.	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.57	6.58
dtto. pełnej wagi	6.56	6.57
Korona	19.05	19.10
20frankówka	11 03	11.04
Rosyjski imperyał	11.30	11.33
Talar związkowy	2.05	2.05½
Srebro	136 75	137.—
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c	

KRONIKA.

(Wiadomości geograficzne Dra. Pettermanna.) O wyprawie Heuglina w głąb Afryki, o której w nowszych czasach rozszerzono wiele niedokładnych wiadomości, znajduje się pierwsze dokładne sprawozdanie w I. poszycie 1862 doniesień geogr. Dra. A. Petermann. Oprócz tego poszyt zawiera: Dra A. Roscher dziennik podróży do Lusidyji, 6. lutego do 24. marca 1859; Systemy spostrzeżeń meteorologicznych dla marynarzy, szczególniej do przepowiedzenia burzy, jakoteż o znaczeniu tych systemów dla miejsc nadmorskich przez Dra. M. A. F. Prestel, dalej prace względem rozległości powierzchni krajów austryackich według ich teraźniejszego administracyjnego podziału; o wąwozach górskich w Graubündten i kolei żelaznej między Szwajcaryą a Włochami, i o położeniu dawnych miast Tripolitanii. Trzy tablice map przedstawiają fizyczno-statystyczną kartę Węgier, Galicyi, Siedmiogrodu i t. d. Skala 1:3.700.000; kanton Graubündten i profil wąwozów tamtejszych, jakoteż szkic wybrzeża tripolitańskiego z położeniem dawnych miast.

(Zmiana uniformów w Rosyi.) Jak donoszą dziennikowi „H. B. H." z Petersburga, została już uchwalona reforma uniformowa w Rosyi i ma być zwolna zaprowadzona. Krój uniformu pozostaje ten sam, co dawniej, tylko zamiast dragonek ze sukna kolorowego będą zaprowadzone inne ze sukna zielonego z numerem pułku. Najgłówniejsza i najpożądańsza dla wojska reforma odnosi się do nakrycia głowy; miejsce niezgrabnych, ciężkich i niepraktycznych szyszaków, hełmów, czaków, czapek niedźwiedzich i huzarskich zajmie lekki, miękki kaszkiet algierski z ciemnego sukna z prostym daszkiem do gali i do ubrania zasłużbowego; w pierwszym razie będzie przyczepiany do niego orzeł. Ten kaszkiet będzie lekszy o dwa funty niż dawne nakrycie głowy. Tornister będzie mięksy, wygodniejszy i swobodniej upinany na piersiach; ładownicę zastąpi mała torba ręczna. Główną dążnością tych reform jest oswobodzić ile możności fizyczną siłę żołnierza od wszelkich ograniczeń.

(Drzewo zamienione w siano.) „Goniec odeski" przytacza następujące charakterystyczne zdarzenie: Do pewnej gubernii przybył rewizor lasowy, człowiek sumienny. Dowiedział się, że w dystrykcie lasowym ścięto 100 pni, kazał więc pokazać sobie drogę do tego miejsca i zabrał się do rewizyi. Leśniczy pokazał mu tylko te części lasu, które były w należytym porządku. Przyszli nareszcie na wązką ścieszkę. Leśniczy chciał ją ominąć, ale rewizor tędy puścić się postanowił. Leśniczy usłuchał ze wstrętem. Przychodzą na miejsce oznaczone. Rewizor wskazując na pnie ścięte zapytał: Doniosłeś mi pan, że w tym lesie nic nie ścinano? Bo też nic nie ścinano, odpowiedział leśniczy. — A cóż to jest? z gniewem zapytał znowu zdziwiony rewizor. — To ... to jest siano! Pan nie jesteś przy zdrowych zmysłach zawołał rewizor, i z zapytaniem zwrócił się do leśnego. — Siano! Wielmożny panie! ten odpowiedział. — Tę samą odpowiedź dali urzędnikowi wszyscy obecni. Tymczasem zapadł mrok. Nim rewizor śledztwo zarządził, i nazajutrz rano otoczony tłumem ciekawych na to samo miejsce powrócił, pni już nie było, a na ich miejscu stał stóg siana.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.